

נס' ד' ח' כסלו תשפ"ג
שנה ד' וגליון מס' 166

כפיקוח רבנים
ומתנכים שליט"א

פרשת ויצא

בינו נא זאת

"בסוף דבריו הודיע פי המבצע הנוכחי יקרא בשם 'אלפי זהב וחסד'..."

כבר למחרת בבקר חכה לכל ילד פרטים מעקב מזהב עם טבלת סמוך מיוחדת, בו יצטרך לכתב כל מעשה חסד שעשה עם זולתו, תלמיד שימלא את הפרטים ויבנה ללא הגרלה בשכר עצום מן השמים, ועם הגרלה יוכל לזכות בסט 'מקראות גדולות' השלם המפאָר.
החידר בלו נכנס לאוירה מיוחדת. מודעות בנושא גמילות חסדים נתלו במסדרונות התלמוד-תורה, ואף הדקות הראשונות של למווד המוסר בתחלת השעור הראשון הקדשו ללמוד ספר 'אהבת חסד'.

הילדים היקרים החלו פתאום לראות סביבם מקרים רבים בהם יכולים הם לזכות במצות החסד, גם דברים שעד היום לא היו שמים לב אליהם. כלם התנדבו להוריד את שקית האשפה בבית - לעיתים עוד לפני שהתמלאה לגמרי; כשראו שכן שחזור מהחנות עם שקיות רבות - מייד לקחו ממנו כמה ועזרו לו להעלותם אל ביתו; כשאחד הילדים שכח את העט בבית - כלם התנדבו לתת את שלהם; ילד שצנצן לעזרה נוספת בהבנת השעור - זכה להצעות רבות ללמוד בחברותא; ילד פחות מגיל תשע שחכה במעבר החציה - לא היה צריך להמתין יותר מדי; ועוד כהנה וכהנה הודמניות אין ספר של מעשי חסד לזולת.

המנהל יוקר בהתפעלות אחר התקדמות המבצע, הודה להם שיתברך שזכה אותו לנהל מקום תורה חשוב כל כך, עם ילדים טובים וצדיקים שמבינים את חשיבות הענין ועוזרים ומסייעים האחד לשני.

ברגע נשמע הצלול המבשר על סיום השעור האחרון. המנהל נגש לחלוץ משרדו, צפה אל שער הציאה מהחידר ונהנה לראות את התלמידים יוצאים בנחת וברגע אל ביתם ולא ממחרים כתינוק הבורח מבית הספר.

לפתע ראה המנהל קבוצה מילדי התלמוד תורה שהחלה לרוץ לכיוון מסים. ברגע הראשון לא הבין מדוע, אולם כשראה את הקשיש שצועד לו לאטו כשסל נצרים מלא ירקות בידו, הבין מייד מה גרם להם לרוץ. הם רוצים לעזר לו - הם רואים כמה קשה לו ורצים לסייע לו. "המבצע הצליח" חיד המנהל בהנאה.

אך לא זמן רב נשאר החידר על פניו. הילדים הגיעו אל הקשיש ששמוח מאד לקבל את עזרתם. אולם לקשיש היה רק סל אחד, והם היו רבים. כל אחד רצה לזכות בעצמו במצוה, ונסה למשוך את הסל לכיוונו. הילדים תפסו את הסל מכל הכוונים, וגרמו לכן שהחרים בסל כבר רבו ביניהם לאיזה ילד ללכת. המריבה בין החרים גרמה בסופו של דבר לכן שכל החרים התחברו יחד אחר אחד גדול, הירקות התפזרו לכל עבר, ובידי הילדים הצדיקים נותרו שאריות של משהו שהיה פעם סל. כמובן שהילדים לא השאירו את הקשיש לרדף אחרי הירקות שהתגלגלו במורד הרחוב, וכעת כל יד באמת היתה נצרכת כדי להתמודד עם המארע.

הודעתו של המנהל למחרת בבקר על כנוס נוסף שיתקיים אחר הצהריים הפתיעה את כלם. הם לא ידעו שהמנהל ראה הכל מחלון משרדו. "עדין לא נגמר המבצע, וכבר מתחיל חדש?!" "זה מבצע אחד פלוס אחד?" חינו כלם בסקרנות.

"ילדים יקרים, בפרשתנו מספר על האבנים שלקט יעקב אבינו להניחם סביב לראשו, רבו האבנים ביניהן וכל אחת אברה 'עלי יניח הצדיק את ראשו', ראה ה' כי כל אחת מהן רוצה לזכות, עשה נס והתחברו לאבן אחת גדולה. וכעת אשאל אתכם שאלה ששאל אחד הרבנים לבית בריסק: 'אם ה' כבר עשה נס, מדוע להפך אותן לאבן? למה לא הפך אותן לכרית רכה ונוחה?' ותרץ, שממריבה, גם על דברים טובים, לא יצא משהו טוב. לא יכול להיות שבזכות מריבה יצא משהו טוב ונוח. לא יכול לצאת ממריבה יותר מאשר אבן אחת גדולה. והוסיף על כך הרב אלישיב זצ"ל: 'האבנים לא באמת רצו רק את טובתו של יעקב אבינו, הרי אם זאת היתה משרתן הן היו מתרות זו לזו על הזכות, העקר שיהיה לצדיק טוב. אך האמת היא כי כל אבן רצתה את הכבוד והזכות לעצמה, כל אחת רצתה לזאג לעצמה, ועשית החסד היתה רק תרוץ. אבל אם היו ראוות נלגד עיניהן רק את טובתו של יעקב אבינו, ובשביל זה היו רוצות להתחבר, יתכן שגם שמיכה היתה נוצרת שם בחדר נס'."

"אנו בשיאו של המבצע, אלפי זהב וחסד' וחושב לזכור כי חסד אמתו הוא - חשיבה על הזולת בלבד, מבלי לחשוב על עצמו כלל מה נוכל להרויח על ידי זה, ועל הכבוד שאולי יהיה לנו כתוצאה מכך. יש לנו עוד מה לעבד על זה, ולכן לרגל הבקוש, המבצע ממשיך."

כנוס גדול ומרשים באולם של החידר, בו השתתפו ילדי כמות ד' ומעלה, הכריז המנהל ר' יעקב על המבצע החדש שמתחיל ממש עכשו. האמת היא, שברגע שרק שמעו ילדי חידר 'תורת חסד' שעתידי להתקיים כנוס באולם הגדול, הבינו שמבצע חדש עומד לצאת לדרך.

המנהל של החידר, ר' יעקב, איש חנוך רם מעלה הוא. יראת השם בוערת בקרבו, ושאיפתו הגדולה והיחידה היא לגדל דור של בני עליה, תלמידי חכמים למדנים, יראים ושלמים, מודקקים במצוה קלה כחמורה ועובדי השם באמת ובתמים. את כל כחו ומרצו משקיע ר' יעקב עבור מטרה נשגבה זו.

בהפסקות מסתובב ר' יעקב בין התלמידים, וכשרואה דבר מה ששטון חזוק או עידוד, מייד מחו כבר חושב ומתכנן כיצד נתן לחזק ולהתחזק בענין זה בדרך טובה ונעימה לילדי התלמוד תורה היקרים העמלים ושוקדים בתלמודם בכל הכח.

כך למשל, לפני כמה חודשים באחת ההפסקות שמע המנהל שני ילדים משוחחים ביניהם בידידות, ובהסר שימת לב בתוך הדברים שספר האחד לחברו היה פרט שגובל בחשש אבק לשון הרע.

בתוך פחות משבוע ארגן המנהל המסור כנס מכבד ביותר באולם של החידר. כנס שהתנהל בהנחיית המנהל, דבר הרב סגל שליט"א בחשיבות ענין שמירת הלשון, והשכר העצום השמור למי ששומר פיו ולשונו, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה שעל כל רגע ורגע שאדם חוסם פיו, זוכה לאור הגנוז.

לאחר שהודה המנהל לרב סגל על דבריו המחזקים, הכריז על מבצע 'שמור פיה ואמלאהו', מבצע בו יקבלו התלמידים על עצמם חזוק כללי בעניני שמירת הלשון, ובכל יום לאחר השעור האחרון, ילד אחר יקרא בקול את הלמוד היומי בספר ה'חפץ חיים' - 'שמירת הלשון', ורק לאחר מכן יצאו הילדים לביתם. "כל ילד שישתתף במבצע, מלבד מה שזוכה באור הגנוז, יכנס להגרלה על סט 'משנה ברורה' מפאר, שגם אותו כתב החפץ חיים", חתם המנהל את הארוע.

ובאמת מאז כבר סימו כל הפתות את הספר, וכבר החזיק העצום שקבלו התלמידים על עצמם בענין. כך היה גם מבצע 'מורשה תפלת יעקב' - חזוק בתפלה בכונה. ו'תורה שלמדתי בתש"פ' - חזוק בלמוד התורה בשנה שרבים נתפרו בה מחמת הקורונה. ועוד כהנה וכהנה מבצעים לרב בקרב התלמידים. ובכל פעם היו הילדים הנתינים מעצם החזוק - בשמירת הלשון, בתפלה ועוד; וגם מעצם העידוד, מהפנטסים המיוחדים וממפרסים המדורבנים. כזה היה ר' יעקב, רואה וחושב, אומר ועושה, מכנס ומבצע.

לכן כשהכריז הרמקול "ילדי החידר היקרים! מדבר המנהל. פתות ד' ומעלה זומנים להגיע בהמוניהם אל אולם התלמוד תורה בשעה חמיש וחצי אחר הצהריים", כבר הבינו כלם שמבצע חדש בפתח. "מענין מה יהיה הנושא הפעם", נסו ילדים לחשב, והעלו רעיונות שונים ונקודות שטעונוות חזוק בעינם. ממש 'מצוה גוררת מבצע' היו כאלו שאמרו.

בשעה היעודה התכנסו כלם באולם הכנוסים, והמנהל החל נושא את דברו: "ילדים צדיקים, על שלושה דברים העולם עומד, על התורה, על הוודעה ועל גמילות חסדים. בכל אחד מעמודי העולם אפשר תמיד להוסיף ולהתחזק, להוסיף ולהתאמץ, אולם בחסדי השם המרבים עלינו, נכר עליכם השנוי הגדול בהתחזקותכם בתורה, ובעבודה - זו תפלה. דעו לכם תלמידים יקרים, כי השנוי שלכם לטובה, זהו הפרס הגדול ביותר שתקבלו אי פעם על מבצע, גדול ככל שיהיה. כפי שבדואי הבנתם, גם הפעם נדבר ונתחזק ביחד, היודעים אתם במה?" שאל ר' יעקב והמשיך מבלי להמתין לתשובה, "הפעם נתחזק את העמוד השלישי - 'עמוד החסד'. וכעת נשמע דברי חזוק מפי הרב שמריהו שליט"א."

לאחר דברי החזוק שמסר הרב שמריהו, ספר המנהל כי אתמול במהלך ההפסקה ראה את אחד התלמידים החשובים שהחזיק בידיו ערמה גדולה של ספרי למווד כדי להעבירם לחדר המלמדים כהוראת רבו. "הוא עבר בין הילדים ששחקו, ואף לא אחד הציע לו עזרה" ספר המנהל, והוסיף "אלו שראו ולא עזרו, לא טוב הם נהגו, אולם בסופו של דבר נתגלגלה זכות על שכל ילדי החידר יתחזקו בענין זה". בסוף דבריו הודיע פי המבצע הנוכחי יקרא בשם 'אלפי זהב וחסד'.

